

בפנים שוהבנות

תוחים לרוחה באים למגרש זה לקבל את הזבל, במחילת כבודכם, והם מתקבלים ע"י הצבא הרומש ובעל-הכנפים למיל-יוניו, בסבר פנים יפות, ומוסיפים על הצהנה ועל הבאשה.

וכדי להגדיל ולהאדיר את חן המדקום על יושביו, קבעו בו מדסנים לקבל את הבשר מבית-המטבחים לפני החלטו לאיטליו ירושלים.

ברין הוא, שבנין-כגון זה צריך להבנות עפ"י כל חוקי ההיגיינה ועפ"י כל דיני השלחן-ערוך של הבריאות; אלא שירושלים היא לחוד, ומאה-שערים לחוד. כאן אין מקפידים כל כך על הנקיונות וכיוצא בזה מהבלי-העולם.

וזה לעומת זה עשה האלהים. בשעה שהנדיב הגדול המנוח נתן שטרונים הקים על גבולות מאה-שערים ממש היכל ופד לטין לתורת הבריאות ולמלהמה כנגד כל המזיקין הקטנים המביאים בעירנו כל מחלות ומרעין בישיון, בשעה זו הולכת ומתפתחת לעיני השמש במגרש הסמוך לבית-הבריאות שטרונים—ת ר ב ו ת שלמה ועצומה של מיליוני זכוכים וירושמים וחרקים וחידקים, שיש בהם כדי להרעיל ולסמם חסו-שלום את חצי ירושלים ביום אחד!

וספרו לי השכנים, עדי ראיה והרהרה:

כשמנקין, פעם ביוכל, את מחסן הבשר, שונכין את הזמים בראש כל חוצות ורואין בשעת מעשה מעין "גן-ערן" עם נחל פישון העובר לארכו ולרחבו של המגרש, ומקלחין לתוכו ובאים, "מכל טוב".

וכל מה שיש ביבשה יש גם באויר. מלמטה — בצאות ואגמים, עבטיט ורפש, זוהמה ולכלוך, ומלמעלה—ברקיע השמים תמרות עשן העולה מהתנור של המאפיה הסמוכה. ובני ישראל עם קורש שנפל להם חבל בנעימים לגור שם, ממלאים את נחיריהם ריחניחות ופיתח המעש שנה ואת ריאותיהם אויר צח וטהור של הבצה...

הוא אשר אמרתי: אשרי ירושלים, עיר הכירה, שזכתה למחלקת-בריאות כזו, שהיא עבה תמיד ומשגיחה בעין פסוחה על הנקיון ועל הבריאות של הצבור הירושלמי.

אשרינו כלנו שזכינו ל"בלדיה" השוקדת על תקנתה של עירנו ירושלים, להספיק לה מים חיים מראשי-העין ומנסה ציונה, להחכיר את גן-העיר לערביי חברון ולמנהיגיה...

אשרי "הבית-הלאומי" שככה לו!
עזמות

פזמון מפראג

* * *

מה מצ'כיה? מה מפראג?
הולך קולם של אילני-סרק.

כל בטלן, מנהיג אן נהג,
גרש, נשוי או דוק,
מדברו ישא כרב או מן,
וציטאטות יביא מאבק ומקס.

פה חיש ישוטט, כונב הדג,
פה ציף יצפצף כצפור-נג,
פעם ירעים קולו עז: חזק!
ופעם יהיה קולו רך ודק.

וכל נאום הוא חר-חלק.
דורש הוא על תג—ותג,
הדרשן צוער צעדי ענק
וירום למעלה מת"ק על ת"ק.

ורב השאון, רב הרחק,
סטרנים פורצים בעד כל סרק—
זהמרצע יוצא מתוך השק:
סוף דבר: פלג ופלג!!!

י. הפטמן

פראג.